

factis veniā p̄cā habeo: licet oēs in
 cō pios correctores rogauerūt: ut si q̄
 scōrū dēcā min⁹ rēē adducta. ā aliq̄
 dictis ip̄oz mī⁹ p̄sona repetit. ad li
 neā rāudis reformet. In di igit no
 mine materiā hāc vē p̄ciosam icho
 ando: occurrit p̄mū maḡifica s̄mā te
 ati pauli apli dicentis. Glā nrā hec
 ē: testimoniū cōsciēcie nrē. Cui allu
 dit eqz preclara s̄mā sapiētis: q̄ ait.
 Secura mēs q̄ iuge cōuiuiū. His
 quid deliciosus in hac vita possideri
 poterit: nō inuenio. Ne autē in diūsa
 abeamus: idē apls plane ostendit. in q̄
 testimoniū istud p̄sistat. dicēs. Cāta
 tē si non habuerō: nichil sū. Igit glā
 pauli et iuge cōuiuiū sapientis: cari
 tas ē. Qui sibi de ip̄a bene cōsciū
 ē: in paradiso hītat. Nichil ea securi⁹.
 nichil suauis. nichil iocūdius. nichil
 pulchri⁹. nichil forti⁹. nichil desidera
 bili⁹. nichil deo ḡti⁹. nichil hōi vtili⁹.
 Iuste ergo hanc cātatē paradisi scē
 cōscie dixerūt. q̄ suos cultōes oī spūa
 li voluptate dicat. ab hostibus defē
 sat. āgelis coequat: ac ad deū viden
 dū p̄parat. Cū igit est hō ille quē
 ad hunc paradisu dñs deus transfert
 a ip̄m in eo collocat ut opet a custo
 diat illū: donec eū ad superm̄ regni de
 liciosam sempiternāqz voluptatē se
 cure p̄ducāt. b̄as spiritibus sociādū.

Incipit de caritate i geneālīca. I.

E sunt sicut angeli
 dei in celis: scribit
 marci xij. Hoc
 v̄bū saluator nē
 ēspōdit saduceis:
 qñ quesierunt de
 statu hōmū p̄ hanc vitā. et p̄cipue

de nuptijs. Nū sic euāgelista testa
 tur. Saduceorū secta nīs erronea
 fuit: in tm̄ q̄ nec āgelos nec spūs ā
 resurrectionē futurā crederēt. Meri
 to ergo audire debuerūt p̄ increpa
 cionē seuerā. Erratis nesciētes sc̄p
 turas: rē Audire etiā debuerūt p̄ in
 formacone misericordē. In futurā re
 surrectione nō nubēt et c̄: s̄ erūt sic
 angeli in celis. In q̄bus v̄bis maḡ
 apparet dignitas huāne condicōis:
 p̄ eo q̄ similitudo āgeloz hōibz pro
 mitterē illis dūtaxat q̄ in hac fragili
 carne p̄ graciā coadiuuatē labora
 re nō cessant. ut ad hāc similitudinē
 angelicā p̄ āgelicos mores pueniāt.
 Alioqn e regione qui nō auerāt hic p̄
 scā opa āgelis eq̄ri: postea nō ip̄is s̄
 demonibz filēs erunt quorū scā imi
 tant. Sed hic q̄ritur: qualis sit ip̄a
 cōdicō āgelica: cui⁹ similitudo hōibz pro
 mitterē. R̄ s̄m doc. p̄formit. q̄ ip̄a na
 tura sup̄noz spiritūū est deiformis:
 videlicet creata immediate a deo ad
 imaginē et similitudinē dīmā. Insup p̄
 grāz ip̄a nā eoz est nobilitata siue
 meliorata et confirmata: q̄ nūq̄ p̄t
 deficere. s̄ semp in optio q̄escit: et ad
 optimū siue sūmū bonū tēdit a quo
 p̄ creatōnē exiuit. In optio aut dici
 tur quiescere: q̄ illo sp̄ fruūt. Et nichil
 omnī ad optimū dī tēdē: q̄ illd sp̄ vi
 det et amat: et semp magis ac maḡ
 vidē et amare desiderat. Et i hoc sum
 ma felicitas angelice. oīs qz rōal na
 ture plenissimē consistit. Et quāto q̄s
 de hoc magis participat. clari⁹ vi
 delicet videndo. ardentius amando.
 plenius fruendo: tanto ē sublimior
 dignior nobilior melior et felici⁹. cā

Qualit' hōies assumunt ad r̄formā āgeloz.

q̄ eēncialiter graciose et gloriose.
 Posset hic dilatari s̄mo ad deuotā
 materiā istā de natura et merito. et
 p̄mo. siue eēncia grā et gloia. h̄ nūc
 ad alia festinam⁹. sc̄z q̄lic hoīes as-
 sumūtur ad p̄sortia āgeloz s̄m diu-
 sos grad⁹ v̄tutū. de q̄ in sacra scrip-
 tura et scōz patz dictis m̄lta deuo-
 ta legūtur. Pro au⁹ clariori intelle-
 ctu ē aduertēdū. q̄ int āgelos cōsti-
 tuta ē superioritas ordinū p̄ cōparacio-
 nē ad excellēciores p̄rogatias gra-
 dus dignitatū ac p̄fectionū. ita q̄ om-
 nis virtus ac p̄fectio q̄ repit̄ in āge-
 lis inferioris ordīs illa ē multo ma-
 iori ḡdu in ordine sup̄mo. Vñ p̄mus
 āgel⁹ sup̄ioris ordinis h̄z oēm v̄tutē
 et p̄fectionē q̄ oēs āgeli inferiores.
 et excedit eos: q̄ p̄cipat eā gradu
 altiori. Hec autē p̄rogatia p̄fectōis
 sic iā breuē dē m̄ est. p̄sistit in clari-
 ore visione dīne eēncie: ad quā oīa
 alia p̄secūtur. sic aug⁹. dicit: q̄ visio
 ē cōmerces. Req̄z sic intelligēd⁹ ē. q̄ i
 illa p̄cia sup̄na sint aliq̄ āgeli q̄ p̄
 arbitrio magis ā min⁹ vidēt ā dili-
 gūt deū. cū oēs p̄fē videāt et diligāt
 deū: q̄libet em̄ p̄ virib⁹ quātū p̄t om-
 nino m̄it̄ videre deū. et p̄nter diligē.
 Qui autē āpli⁹ diligūt sic ē intelligē-
 dū: q̄ illi ecīā hateāt maiorē grām.
 Et datur exēplū de portatibus lapi-
 des: de q̄bus p̄t veracit̄ dici p̄supposi-
 to q̄ sint oēs ex aīo infeti huic op̄i:
 vīz q̄ q̄libet s̄m oēs vires portet
 lapides. Nō tñ seq̄t q̄ sint pares i
 portādo q̄ ad quātitatē p̄deis. q̄ h̄
 eēt ip̄ssibile. eo q̄ vn⁹ ē fortior alio:
 q̄ forte q̄d vni eēt paz. altei eēt m̄-
 niū. Sic p̄formit̄ de b̄is spiritib⁹

in p̄cia est sciend⁹: q̄ vīz s̄m pa-
 res in vidēdo deum s̄m hunc modū.
 Non em̄ seq̄tur. q̄ q̄uis oēs deū vi-
 deant: q̄ q̄quid in deo videāt superi-
 ores āgeli. videant eē inferiores. Vñ
 inter eos est sc̄dm firmissimā beati
 dyomisij sentēciam. ordo ierarchiā:
 cū sūma pace et caritate. Dicit nam-
 q̄ h̄c legē dīnitatis eē immobilē
 firmatā: ut īferiora reducātur ī deū
 mediātib⁹ sup̄iorib⁹. s̄m quē est hos
 illuminare. illos illuminā. Vñ ista
 illuminatō nō ē de hīs q̄ ad natūalē
 p̄grōem āgeloz p̄tinet̄: s̄ de hīs que
 natūalē p̄grōem excedūt: sic de diui-
 nis m̄sterijs p̄tinet̄ib⁹ ad ecīāz su-
 p̄iorē vel īferiorē. Exēplū h̄z hēm⁹
 ī hoīb⁹: ī q̄b⁹ idē ordo suat̄: q̄ sup̄io-
 res illumināt īferiores: ut dr̄ eph̄.
 3. Idē em̄ ordo ē in hoīb⁹ q̄ et in āge-
 lis: s̄ longe dispar execut⁹. In āgel⁹
 namq̄z sicut nulla est malicia et im-
 prudencia. sic et nulla iniusta ā in-
 discreta p̄ceptio: et p̄ p̄ns nulla p̄mi-
 tus inobediencia. In hoīb⁹ autēz
 q̄ fallere p̄nt et falli. p̄trariū sepi-
 us ista repiūtur: vīz q̄ malicia eo-
 rū depuat p̄ratem. ut faciāt q̄ nō de-
 berēt. aut p̄termittāt ad q̄ tenētur:
 hoc est subditos iniuste grauare. ā
 nō iuste defendē. Similis error eo-
 rū obnubilat prudēciā: ut dicant bo-
 nū malū et ecōtra. Qui autē sic p̄u-
 sūt. ut cōtra veritatē agnītā ex ma-
 licia se opponāt: iā non int̄ hoīes s̄ i-
 ter demones op̄tātur: q̄si nichil h̄n-
 tes de āgelica imitacōne. Hec autē
 angelica p̄fectio siue ierarctica or-
 dinancia totaliter ex caritate depē-
 det: quod aliter dicitur ex gratia dei:

que plene in caritate pphēdit. Quia
em̄ bñ illi spūs sūme deū diligūt: iō
sūme ab eo diligūt et pficiūt. Et q̄
int se mutuā caritatē seruāt: ideo vi
cissim sibi p̄m dinū iñstitutū nichil i
ponūt nisi quod quilibet sibi fieri vel
let: nec aliter aut min⁹ p̄mpte obe
dit vnus alteri. q̄ sibi ip̄i. Si autē
vel mīmū qd̄ in eis de hac p̄fctā cari
tate minus inueiret: tūc statim ex
hoc tota eoz pulcheriā illa et ordi
natissima iherarchia deurparetur.
Nū p̄p hoc venerabil⁹ guigo carth.
in quodā tractatu de veritate et pa
ce notabil⁹ dē q̄i sub iureiurādo: q̄
nullū mū⁹ scī angeli maius a dō p
ceperūt ip̄a caritate. Et hic iā nobis
aptissime patet introitus ad matei
am quā intendimus: videlicet q̄bus
meritis p̄m diūsos gradus p̄fctōnū.
hoīes assumūt in cōfortiū angelorū.
Et breuiter p̄m nichil aliud. q̄ p̄m so
lā caritatē. Si em̄ sūmū donū āge
lorū ē caritas: patet apte q̄ nullus
ab eis admittit q̄ eam nō habuerit.
Qui autē illā habuerit: ip̄sibile ē q̄
ab eis aspnet. Hoc em̄ ē cōtra nām
caritatis: p̄mmo sūme ab eis requi
ret tūq̄ p̄ciuis p̄p mutuā et p̄fctām
amiciciā. Et q̄ iusti sūt. et oīa inter
eos p̄m ordinē sūt: ideo p̄m q̄ quis
p̄fctior in caritate fuit: p̄m hoc etiā
sublimi⁹ int̄ eos assumeet. Vex istd̄
ē intelligēdū de p̄mio substāciali qd̄
dī aurea: nō accidētali qd̄ dī aureo
la. Sicut dat̄ exemplū de curia re
gis: in qua sunt diūsi gradus diḡta
tū: videlz ducū comitū baronū mi
litū baliuoz ac. Sunt etiā qd̄ ibi
accidētalia: scilicet certa gēmata. to:

ques auree. moilia et h̄moī: q̄ dant̄
aliqui q̄busdā p̄p opa quedā insigni
mia: scz detellacōis hostiū. aut capti
uacōis ciuitatis aut castri ac. Et
nōnūq̄ cōfigit q̄ aliq̄s p̄ue dignita
tis miles hoc meret̄: tamē p̄p h⁹ nō
eleuat̄ sup comitē aut ducem: licet
quo ad hanc p̄rogatiuā honois ex
cellat eos. Sic in celo oēs dignita
tes dant̄ hoībus p̄m gradus carita
tis: s̄ accidētalia qd̄ insignia dant̄
quibusdā p̄p quedā opa. scz marti
ribus v̄gimibz et doctoibz: q̄ in istis
qd̄ singulaīs difficultas repit̄. Et
ē visile q̄ i oībz choīs h̄moī auēole
Studea⁹ igit̄ p̄m **¶** sūe **Ca. 2. De studio h̄mōi
caritate.**
cōfiliū bñ augusti. ut hāc scāz
caritatē hēam⁹: q̄ ip̄a sola ē q̄ discer
nit int̄ filios dei et dyaboli. Signēt
se oīs signo crucis: r̄ndant oēs a
mē. cāctet oēs allā. baptizēt oēs. in
trent ecās. impleant pietes basilī
cay: non discernunt filij dei a filiis
dyaboli nisi caritate. Qui h̄nt cari
tatē. nati sunt ex deo: q̄ nō h̄nt cari
tatem. nō sūt ex deo. Magnū inditiū:
magna discrecio. Quicqd̄ vis hate:
hoc solum nisi hateas. nichil tibi p
dest. Alia siue hateas siue nō: h⁹ ha
te. et implesti legē. Hec aug⁹. Ber
nard⁹ sup cātica ser. 21. Quātitas
cuiusq̄ aīe estiet de mēsua caritatis:
q̄ multū hz caritatis maḡ ē: q̄ parū
parua. q̄ nichil nichil. Studea⁹ de
maḡ scdm exhortacionē bñ pauli a
postoli. non solum ut caritatem ha
teamus. sed etiā ut in ea crescām⁹
ut habundemus amplius: sicut fi
lij huius seculi pro dignitatibus et
diuicijs solent instare: quibus non

sufficit ut habeat minima vel medi-
ocria: h̄ indifferēter āhelant ad sup-
ma. **S**ed forte q̄rat aliquis: q̄liter
possit venire ad maiorem caritatem.
Rndetur s̄m sc̄m thōm in 2. 2. q̄ p
quēlibet actū caritatis. caritas me-
retur augeri. **D**icit etiā ibi q̄ sic n̄
lo modo potest mereri hō ut in fun-
dat sibi. nec aliq̄ creatura p̄t i se ā
in alio cāre caritatē. h̄ sol⁹ de⁹ gra-
tuito siue gratis eā causat. sic etiā
solus de⁹ eā auget: p̄t tñ hō facere
aliq̄d quo f̄o infundit. nō q̄i ex mei-
to h̄ dispositio. **D**ex q̄n iā homo habz
caritatē. tūc realiter p̄ opa eius me-
retur ut de⁹ eā sibi augeat: nō tam
statim semp̄ auget h̄ suo tēpe. s̄z q̄n
aliq̄s conat̄ ad h̄mōi augmentū. **E**t
ideo ut dicit aug⁹. **Q**uicq̄d facim⁹.
semp̄ intēdere debem⁹ ut ex caritate
p̄cedat. **N**it namq̄ in libro de lau-
de caritatis. **B**reue p̄ceptū tibi pre-
cipit. **D**ilige: et fac q̄d vis. **S**ue tace-
as. dilectiōe taceas. siue clames. di-
lectione clames. siue emēdes. dilectiōe
emēdes. siue parcas. dilectiōe par-
cas. **R**adix sit intus dilectionis: non
potest de ista nisi bonum exire. **E**t
dicit q̄dam venerabilis doctor: q̄ hō
p̄t cōtinue mereri siue dormiat siue
vigilet. **U**ix ill⁹ apli. **Q**uicūq̄
facitis. oīa ad dei gl̄am facite. **H** aut
fit p̄ actualē elatōem oīm q̄ facim⁹
in deū. **E**xēpli grā. **S**i vis comedē:
cogita h̄c dñe de⁹ qui disposuisti vi-
tā nr̄az ex cibo cōli conseruare. ad
laudē tuā cū grāz actione hūc cibū
sumo: et sic de oībz alijs q̄ nō sūt de
se mala: et talis semp̄ meret̄ augeri
in caritate: et est bonū exercitiū: ma-

xime p̄ hijs q̄ adhuc nouelli sūt in
vita sp̄uali. **S**z forte adhuc q̄rat
aliq̄s: q̄ sint exercitia p̄ q̄ p̄p̄diosi⁹
hō bone volūtatis p̄ueit ad augmē-
tū caritatis. **R**. p̄mo mgr̄alic s̄m sc̄m
thō: q̄ dilectiōe. **P**ri⁹ em̄ act⁹ caritatis
ē diligē. **I**gr̄ q̄ exercet mētē suā ad
iugit̄ deū diligēdū abiectis alijs et
p̄tinue quātū possibile ē in deū amo-
rose ferē: p̄p̄diosiorē et p̄p̄m̄q̄orē vi-
am tenet. **N**ichil em̄ caritas quātū
ē ex se requirit. nisi p̄p̄iū suū actū: q̄
ē diligere. **S**z istud vidī: magis ad
p̄fectos vel q̄i p̄fectos p̄tinē q̄ ad
p̄ficiēdos: et paucissimoz ē sic affici
ad dñm deū. **E**t si aliq̄ hoc p̄uilegiū
legunt̄ habuisse. sic paul⁹. āthom⁹
b̄ndict⁹ et filies: tam non dogmati-
sabāt q̄ alijs hoc debuerunt imitari:
p̄p̄t p̄iculū maximū quod talibus
solet euenire. vidz. tedij et hostis an-
tiq̄ callidissimi. **N**ō sc̄do r̄ndet̄ ex cō-
sensu oīm moralit̄ loq̄nciū. q̄ hō bo-
ne volūtatis q̄ cupit deo āpli⁹ pla-
cere. nō debet sibi p̄ph̄ credere et moti-
b⁹ capitis sui q̄si ipse iā sciat oīa q̄
sibi n̄c̄aria sūt. q̄ t̄minos sc̄e scrip-
ture intelligit. p̄mmo quāto doctior
ē in scripturis sine exp̄iēcia vite spi-
ritualis. cōto p̄iculosi⁹ stat: q̄ p̄tra-
talē hostis hūam gr̄is eo plura h̄z
iacula. **E**t hic laq̄us ē vgl̄de ocul-
t⁹ et pauci adūtūt eū. **S**ciūt expti
q̄ de simplicib⁹ facti sūt litterati: q̄
dissimilit̄ cōgredit̄ cōtra eos leo ru-
gēs adept⁹ p̄t⁹ sciēciam. q̄ añ sole-
bat. **N**ec p̄p̄ hoc laudabile studiū
scripture rep̄hēdendū ē: h̄ sp̄ualis
vita p̄ponenda. **U**ix illud august⁹.
Esto p̄us seruus obediens ut fias

aius intelligēs. Et illud apli. Qui
ē sapiēs. fiat stultus ut sit sapiēs.
quia nō ē alia via pueniēdi ad spi-
ritualē pfōnē. Neō ergo sibi pfidat
aut blādiat q̄i satis sit bonā habere
volūtate sed sollicitē aliquē vix spi-
ritualē querat quē tanq̄ mgēm in
oibus audiat. donec p̄ p̄riā expien-
ciā discat. qd liceat. qd debeat. qd ex-
pediat. Multi p̄clitati sunt qui hoc
consiliū neglexerūt. et in varia vi-
cia et errores ceciderūt. Sola igit̄
caritas vitam spūalē cōfert. et sola
hūilitas hāc vitam fouet. cōseruat et
ad p̄fōnē adducit. Unde dicit beatus
ieronimus. Ad sūmitatē v̄tutū non
potēcia. s; hūilitate scandit. Sicut
igit̄ sine caritate hūilitas aut nō
ē aut stupida ē. sic sine hūilitate ca-
ritas statim euānescit et deficit. nec in
aīa pseuerat p̄f. quē ad modū radix
extra terrā subito arescit. nec p̄fici
nec crescere nec fructificare valet.
Et hec ē bona similitudo. **¶ Ca. 3.**

Hec gnālit̄ dca sūt. s; tñ adhuc
p̄cipalis q̄o manet. Qui em̄
cōssima narrat. paz ā nichil īfōrt.
Ita q̄ queit̄ q̄lit̄ ad p̄fōnē v̄iendū
sit. si nil apli sibi dicat̄ q̄ q̄ p̄fectū
mgēm inq̄rat et ab eo vite mādāta
accipiat. statim rñdebit. Quis nesciat.
qd loq̄ris. Tñ istd nēcariū ē. a plūes
in h̄ cā cōssio et salubri dōamento
deficiūt. q̄re etiā mīme p̄ficiūt. Sed
forte adhuc q̄rat q̄s. Quid talis ma-
gister docē d;? Ecce iā pat̄ sū. Spe-
ro me h̄re v̄tūq; caritatē et hūilita-
tē. s; p̄ficiē in illis cōcupisco. Quid fa-
ciam? Quid peit̄ mḡt īponet? R. q̄
hāc grāz videt̄ hūisse iuuēis ille euā-

gelicus. de q̄ scribit̄ mat. xix. Nū dic-
it. Mḡt v̄tū ac. Rñdit ihs. Unū ti-
bi deest. Vade et v̄de oīa q̄ hēs a da-
paupib; et veni a se q̄re me. et hēbis
thesaur̄ in celo. Istud p̄siliū nullus
p̄t retractare. null⁹ emēdare. nullus
sup̄ordinare. Igit̄ q̄cūq; hō bone vo-
lūtatis q̄ cōia p̄cepta hūat se cōmu-
ni mō pfidit. si vult sublimi⁹ cōsūai
et ad p̄fōnē tēdere ne grā dei in se
vacua maneat. Debet istud cōsiliū di-
uinitus p̄mulgatū attēdē et effica-
citer adiplē iux̄ cōsiliū disciplināti vi-
rili et inq̄atū statui suo nō cōtrari-
etur et c. Hic posset adduci de multi-
plici p̄ciulo quod quidā incurerūt
qui nō bñ istud cōsiliū intellexerūt.
aut min⁹ cōsulte arripuerūt. p̄p̄ qd
ut qdā aiūt. sci p̄rēs diūsas religio-
nes instituerūt. tāq̄ viā securā ad p̄-
fectionē. Insup̄ de varijs sentimen-
tis doctorū scōp. an indifferentē sit cō-
sulēdū oib; religionis introitus. qd
re faciendū sit illis q̄ ad claustralē
vitā non sūt apti. et an aliq̄s possit
esse p̄fais absq; hoc q̄ p̄fiteat̄ tria
substācia h̄a th̄giois. et alia plura
de q̄bz nō ē ad p̄rēs p̄mo. Videat̄ do-
ctoēs locis suis. **¶ Leo 9. aug 9. cassia-
nus. basili 9. bñdaīs. Bernard 9. thōs.**
et alij plūes. q̄ diūsi satis sūt in h̄ijs
mat̄ijs. Et nichilo 9 i hoc vniūsi cō-
cordāt. qd flebilis expiēcia ec̄ testat̄.
q̄ in oī p̄fessioē a statu infimā sūt
p̄ciula. et nullibi plena securitas. q̄
diu in hac lacrimarū valle sumus.
Sed h̄ijs dimissis. breuē nūc dicē-
dū est. q̄ quicūq; vult ad illa super-
noz spiritūū agmā sublimē ascen-
dē. et illa loca iuuāte se deo fortiter

**¶ Qualit̄ p̄ oppositā viā maloz āge-
loz pueniat ad sortia bonoz.**

apprehendere que olim illi spūs deser-
tores turpit amiserunt. optz q per
oppositā viā incedat. Impossibile ei
oīo est. q p illā viā hō pateat acces-
sus p quā āgeli corruerūt. sūm q apo-
stol⁹ dicit. Si naturalibz ramis n̄
peccat id ē veris hēdibz peccatibz ne-
q̄q̄ ad op̄is peccat. si ptra dei volūta-
tē gradiat. Pro au⁹ āpliori intellai
ē adūtedū. q p̄mū granū maledictō-
nis qd vnq̄ semiatū fuit p̄tē dei w-
lūtate. ē amor iordiat. h̄ alit̄ dr. q
p̄ma origo peccadi fuit p̄sa volun-
tas. Amor ei n̄l āud ē q̄ volūtas q̄
dā maḡ. sic rex dr hō magn⁹. Hec w-
lūtas p̄sa includit i se duos. scz aūsi-
onē a creatore. et p̄sūdem ad creatu-
rā. Ab hac volūtate mala tāq̄ a g-
no maledcō pullulāt tres radices
eqz maledcō i demonibz sūm b̄m dy-
omihū. scz furor irrobil. amēs paup-
scēcia. a fantasia p̄tua. Has nutūt
obstiacō. despacio. p̄fidia. Et q̄ hō
suadēte dyabolo p̄tē dei volūtate. su-
am p̄riā volūtate seaut⁹ fuit. iō pa-
riformit maledcōis fuit sic dyabol⁹
et intē se pōrt gñū maledcōm. vicz i
ordinatū amorē. a q̄ pullulāt tres
radices p̄sē. scz supbia vite. cupia
carnis. a cupia oculorū. Et quāto
q̄s āpl⁹ p̄fecerit i hijs. tāto āpl⁹ a
deo recedit a demonibz appropinqt.
ita q̄ si grā nō impediāt. tādē in p-
fundū reiat. ut dicat in corde suo. nō
est de⁹. Et tunc miser a infelix hō iu-
giter velut demon agitur furore
irracōnabil. a mente cōcupia. et fan-
tasia p̄terua. Q̄ si aliquid de deo a
iudicijs eius aduertat. totū sibi in-
venenū vertitur. q̄ p̄pter maximaz

supbiam non vult deo subdīnet ta-
men pōt effugere manus eius. et iō
aliud nichil restat nisi odiū dei. qd
ē sūmum peccatū. Hoc est qd dicit
aug⁹. li. 12. de ciuita. dei. q̄ ciuitas
babilonica incipit ab amore sui. et
peruenit vsqz ad contemptū dei. Et
ce hic est miserabilis et infelix ille
recessus a deo. et descensus in infer-
num inferiorē. Opposito ergo itine-
re gradiat. q̄ deo appropinqre a sur-
sū ascendere desiderat. Qd sic psuade-
ri pōt. Nam p̄mū granū eterne bene-
dictōis ē ordinat⁹ amor sūbō wlu-
tas. ex q̄ pullulāt tres radices b̄n-
dē. scz caritas. hūilitas. paāa. Et
quāto q̄s āplius p̄fecerit in hijs. tā-
to magis deo appropinqt. et sublimi-
us b̄ssimis spiritibz sociat. Vel po-
test dici. q̄ caritas ē granū. radices
sūt tria instrumēta virtutū. scz obe-
diēcia. castitas et paup̄tas. p̄ q̄ ef-
ficacit̄ declinat oē p̄tē. a oēs virtu-
tes inserunt ipi aīcēta. q̄ si grā iu-
uante. hō in hijs p̄ficiat. efficit qdā
modo āgelicū et p̄xim⁹ deo quan-
tū attiet ad statum vie. Et tūc dici-
tur p̄fūs. q̄n racōnabilē feruet in
amore dei. et semp de ipō et iudicijs
eius b̄n sentit. nichil desiderando cō-
tra volūtate eius. et q̄ bonis medi-
taōnibz cū interna pace repletur.
Ad hanc p̄fectionē de cōi lege nemo
cito puenit. nec est opus vni⁹ diei a
paucoz mensū s̄ pluriū. sicut ecia⁹
videm⁹ in alijs opibus dei. Nam o-
gultū non statim excrescit in arbo-
rem robustam. nec puer in virū per-
fectū. s̄ vni⁹qz p̄ defmīatas mo-
tas regularit̄ ad sui tēdit p̄sumatōez.

Igitur a minori or ut ichoe. et sic paula-
lasi crescant tunc per gratiam dei per lou-
gā paciēciā ad p̄fōnē remiam. Igitur
bātis gregori⁹ dicit. Qui dignanter
impfōrū desideria inflāmat: aliquā-
do ad p̄fectionē roborat.

Distinguit autē caritas secundum scūm
thomā in 22. p̄ tres ḡd⁹. q̄ ē
q̄dā caritas incipiens. q̄dā p̄ficiēs. q̄
dā p̄fctā: et q̄libet horū graduū vlti-
mus distinguit p̄ tres ordies: et sic
sūt nouē ordies caritatis iux̄ nouē
ordies āgelorū. ita q̄ meritū r̄ndeat
p̄mio: videlicet q̄ infim⁹ ḡrad⁹ ca-
ritatis mereat associaciōnē cū ange-
lis. sc̄ds cū archāgelis et sic de alijs:
ascēdēdo vsq; ad sup̄mū ḡdū carita-
tis et chorū seraphicū. **N**ec ē hic cu-
ra facere dēam int̄ gradū et ordinē:
quia non verba aut loquēdi subtili-
tatē querim⁹. s; rem ip̄am. Dictū est
autē q̄ p̄m solam caritatē assumunt
hoīes in cōsortiū spiritūū b̄orū. **E**t
q̄ nouē sūt distincti chori. pulchritū-
disparitate in sūma dilōne disposi-
ti: ideo sequit̄ n̄cāio q̄ etiā dñt esse
nouē ḡdus caritatis q̄bz scādatur
ad illos. **N**oīa autē horū graduū nō
habem⁹ specificata: s; vtimur cōmū-
cibus. primus. sc̄ds. t̄ci⁹. **R**acō
hui⁹ videt̄ posse sūi ex hoc q̄ nemo
scit an odio vel amorē dignus sit. **C**ū
ergo nemo sciat certitudinalit̄ an in
caritate sit. multominus scire pote-
rit in quo ḡdu caritatis sit: q̄uis cō-
iecturalit̄ scī doctores multa de hys
loq̄ntur. imitēs signis et cōiecturis
grossis. **S**olus autē deus scit noīa
et merita p̄destinatorū: et quib; vo-
luerit reuelare. **P**rop̄ h̄mōi ergo in

certitudine p̄dicti ḡdus certa noīa
forte non habent. **D**erum absq; vlla
cōtradōne noīari p̄nt noībus ordi-
num quibus in merito r̄ndentur di-
cendo. caritas angelica. caritas ar-
changelica. cherubica. **¶** Verissime
namq; dicimus scī iohānē bapti-
stam in terris habuisse caritatem se-
raphicā: id est p̄ quam merebat assu-
mī in sup̄mū chorū seraphin. **P**a-
ri modo de omnibus alijs dicere pos-
semus siue viuīs siue defunctis: si be-
neq; stare nobis de meritis ipsorum.
Triplex quoq; status caritatis po-
test applicari ad tres ierararchias: vi-
delicet q̄ caritas incipiens respon-
deat infime ierararchie. caritas profi-
ciēs medie. et caritas perfecta su-
preme. **E**t quelibet istarū habet gra-
dus suos: videlicet principiū mediū
et finem: et sic in vniuerso sūt tres
stat⁹ caritatis. et nouē ḡd⁹ p̄cipa-
les. **Q**uilibzāt ḡduū istorū vlti⁹ h; sub
se ḡd⁹ min⁹ p̄cipales q̄ infim⁹
tos. s; diuinitatē in cōphēhibile meito-
rū et p̄miorū in elās tā vni⁹ q̄m de-
functis: soli deo cognitorū et q̄bz vo-
luerit reuelare. **E**t ē v̄sile q̄ sic nū-
q̄ reptū ē aliq̄s duos taceo plures
omnino fuisse paēs in naturalib;: a
q̄ magis ē in disposiciōne facierū: sic
nec in ḡtuitis. **H**ec autē sup̄mirādis-
sima diuinitas. in toto vniūso maxie
p̄dicat diuinā p̄fectionē. **S**ed h; obi-
ciat. q̄ q̄ nichil imp̄fctū admittit ad
illam splendidissimam societatem
sup̄noz ciuiū: ergo incipiens ā p̄fici-
ens caritas locū ibi non habebit sed
tātmōdo p̄fctā: q̄re p̄nt seq̄t q̄ p̄di-
cta nō p̄nt stare: videlicet q̄ caritas

incipiēs rīdeat ī fine ierarchie. et p-
ficiens medie. et q̄ suos possessores
introducāt illuc: eo q̄ soli p̄fecti intē-
bunt in illam requiem. **N**ec pōt dici
q̄ in purgatorio aut alibi alibi p-
ficiātur post hanc vitā: q̄ tunc nec
p̄ccātū nec meritorū patebit locus.
Istā obiectōem soluit pulchre scūs
thōs ī. 2. 2. q. 28. dicit. q̄ ē q̄dam p-
fectio cōis oībus hūitibz caritatē: ita
q̄ habitualit̄ aliq̄s totū cor suū po-
nat in deo: ita scz q̄ nichil cogitet v̄l
velit quod dīne dilectōi sit contrari-
um. **H**ec p̄fectio est de eēncia etiam
minime caritatis: et qui eam nō hz
caritatē non hz. **E**t sic patz. q̄ oīs ca-
ritas est perfecta quo ad aliqd: nec
obstat q̄ n̄ est simpliciter p̄fecta: q̄
oīs p̄fectio vie ē q̄dam imp̄fectō. q̄re
eciā semp pōt augeri: nec aliā p̄fecti-
onē re q̄rit dñs de de nēitate salu-
tis a viatore. q̄ istā. **U**n̄ dicit bñs
aug. q̄ minima caritas pl̄ dili-
git deū. q̄ maxima cupiditas aurū
totius mūdi. **E**st ergo aliqua cari-
tas minima respā maioris: s̄ īspe-
ctu oīm inferiorū ē reuera. **M**axi-
ma et ineffabilē diḡssima et p̄fectis-
sima: q̄ infinite efficacē. **L**iberat ab
illis horredissimis etnis tormentis ī-
fernālibz: et pducit ad illā etnā glo-
riā quā nec ocul̄ vidit. nec auris au-
diuit. q̄ nec in cor hoīs ascēdit: q̄ vti-
qz vniūitas toti creature nō pua-
let. **C**ōcurrāt in vnū simul bñ oēs
q̄ ī celo sūt et ī tra: exerceāt vires
fortissimi spūs q̄ sūt ī mai et ī oibz
abissis: acuat ingemū sapiētes orb̄
q̄ fuerunt ab incio vsqz hodie: ar-
rat celū et reaurat. et influat q̄qd

pōt cū planetis et stellis vniūsis et
vnā animā saluare nō p̄t qd cari-
tas ista efficaciter et faciliē pōt quā
eciā minimā vocamus. **E**cce quāta-
res ē caritas: cui⁹ effcās est salubri-
m⁹ et infinit⁹. **S**ine q̄ bonū nullū hēē.
cū q̄ oīa hūit: et bonū eēt hoī illi q̄
natus nō fuisset. q̄ eam non habz. ā
inēnū hēē nō deteret. **Q**uātū ergo
p̄ illa hūda et augēda et conseruā-
da solliciti eē debem⁹. q̄ sola nos ad
cōsociū angeloz introducāt. **E**t
sic p̄z solucō obiectōis: q̄ oīs habēs
caritatē. p̄fectus est s̄m aliquē mod.
licet eciā sit imp̄fectus q̄ ad cōpacō-
nē p̄fectionis: qd nō impedit: sic patz
apte de oīm creatura relata ad cre-
atorē: sic em̄ oīs p̄fectio creaturārū
ē ip̄fectō. **E**t in āgelis similē: q̄libz
em̄ āgel⁹ p̄fect⁹ ē in gradu suo. s̄ in
ordine ad supiorē ē imp̄fctis: q̄ ab
eo purgatur. illuminatur. et p̄ficiunt.
Ptz eciā q̄ apte caritas incipiēs cor-
rūdet mīime ierarchie. p̄ficiēs me-
die. p̄fecta sup̄me: p̄pter tres actus
ierarchicos qui sūt purgā. illumi-
nare. p̄ficere: ita q̄ sicut dicit scūs
thōs. purgāōi p̄cipalit̄ intēdat ca-
ritas incipiēs q̄ p̄tētibz p̄ueit: q̄ p̄-
cipalior cura ē. ut a p̄ccis purgētur
et ip̄is resistāt: caritas p̄ficiēs illūi-
nāōm: q̄ p̄ficiētes p̄cipaliter la-
borāt ad p̄fctm virtutū: q̄bz magna
illumināō ē nēcaria p̄p̄ difficulta-
te inueniēdi mediū ī q̄ virt⁹ p̄sistit:
et p̄p̄ cōstāciāz vaietate ī q̄bus
sepi⁹ maxima p̄plexitas latet et de-
cepō. **C**aritas p̄fecta p̄fectioni p̄-
cipalit̄ intēdit: q̄ p̄cipal⁹ cura p̄fctōz
ē ut deo ihēant et alios ad p̄fectum

dei amorem inuicent: sicut aplūs dē.
Rēā cōuersacō in celis est. Et iterū.
Volo omnes esse sicut meipm: ac. Et
iterū. Siue mēte excedim⁹ deo. siue
tēperati simus vobis: caritas dei vr
get nos: ac. **De celesti ierarchia. Cā. 1.**

Pro qz āphiori intellai ē adū
tendū fm eūdē doctore scīm: qz
de iherarchia āgelica oꝝ nos loq̄ ad
similitudinē eccliaſtice iherarchie: qz
ecclia militās imitat eccliam triūphā
tem inquātū p̄t. Et teste brō diomisi
o: sicut ē ordo in hoībꝫ ita est ordo in
angelis. Igit p regimen eccliaſticū
quod ante oculos nrōs cernim⁹: oꝝ
deuenire nos in cogniciōē illius su
p̄mi regiminis. quod corpibꝫ oai
lis videre non possumus. Est autē in
eccliaſtica ierarchia duplex status
regitiū⁹ p quos xpī fideles dirigūt
ut honeste et ordinate viuāt: videlz
status clericalis et status militaris.
In statu clericali tres ordines assig
nantur fm diomisiū: qz status diaco
noz ē ad purgandū institutus. sta
tus sacerdotū ad illuminādū. stat⁹
epōꝝ ad pficiendū: et sic diaconorū
status siue ordo respondet infime ie
rarchie: sacerdotū medie: epōꝝ sū
me. Et quilibet istorū subdiuidit in
tres ḡdus: et sic sunt nouē gradus
in statu clericali: qui correspōdēt no
uē choris āgeloz. Similiter in sta
tu seculari siue militai. tres ordines
videmus: scz regū ducū et comitū: a
p̄cipū militum et baliuoz: aut ali
ter fm diuersas p̄suetudines regio
nū. Vel sicut scīs thōs exp̄phicat.
In regno tpali occupant quidā cir
ca seruitiū p̄sone regis. ut aribaila

rij consiliarij ac. Quidam vero cir
ca regimen regni. ut auditoēs pa
laci. principes milicie ac. Quidam
vero circa regimen spāle. ut baliu
et iudices diuersorū locorū ac. Per
hmoī maūductiones oportet nos si
logisare disposiciōē sup̄mi regni: qd
pauperibus spiritu et iustis p̄mit
tatur. Et sicut videmus in ista ecclē
sia militante. qz non omnes sūt pa
res in honoē nec ad singula sūt ap
ti. nec quilibet pro libitu admittitur
ad quodlibet: sed ordinate vnusquis
qz deputatur ad id quod statui suo
conuenit. et ad quod utilis et suffici
ens reputatur. Sic in sup̄na pa
tria ordinatissime distincta sunt sin
gula a principio integre et perfecte:
exceptis quibusdam locis vacuis.
que per ruinam quorundam sp̄i
tuum sup̄torum sic p̄manserunt vs
qz ad tempus p̄finitum a deo: do
nec paulatī p homines ad hoc ap
tos et dignos restaurentur. iuxta
sentenciā beati augustini dicētis:
qz tot homines ascendent quot sp̄i
ritus corruerunt. Et beatus gregoi
us dicit: qz omnes electi assumūt ad
ordines āgeloz: qdā ad sup̄iores. q
dam ad infiores p diuersitate me
ritorum suorum. q̄uis beata virgo
maria sup̄ omnes assumpta sit. Si
militer et aliorum doctorum hec est
cōmunis et firma sentenciā: qz homi
nes assumuntur ad illos ordines ā
gelorum. qui in se habuerunt statū
et virtutes quibus illi resplendent:
vsqz ad numerum illum quem de⁹
nouit. Hoc etiam damascenus bre
uibz verbis notabiliē innuit. dicens.

Homines secundum diuersos gradus merito
rursus assumunt ad diuersos gradus
angelorum. Et quicquid incertum est quibus ex
ercitijs ad quolibet chororum perueniatur.
tamen sub pia spe sanctorum studia tam per
interna quam externa quedam opera ad
sublimiora iugiter scandere nitentur.
sic scriptum est psalmus 83. Ibi de omni
te in virtute videbit deus deorum in syon.
Vbi dicitur gloriose quod deus disposuit et or
dinauit ut ad illud regnum per gradus
perueniatur. Quanto autem plus ama
ueris: tanto plus ascendes. Ecce bre
uia verba in quibus ostenditur tota via
humani profectus. **Ca. 6.**

De profectu caritatis.

Sunt preterea sancti doctores ad
modum diuersi: quibus vicis ex
ercitijs specialibus sunt interni sunt externi
proficiat quis compendiosius in carita
te. Alter sic alter sic ambulat et te
ste beato augustino: sicut sunt diuerse
dispositiones facierum: sic sunt diuerse
vie que ducunt ad regnum celorum.
Quidam per magnas abstinencias:
quidam per iuges lacrimas: nonnulli per
meditationes deuotas: alij per elemo
sinarum largitionem: aut alia opera mi
sericordie: siue spiritualia siue corpora
lia deo placere contendunt ac. Qui
dam in solitudine: quidam in publico:
quidam in otio: quidam in negotio
regnum dei merentur. Si queritur.
in tanta diuersitate pene innumera
bili quid melius sit: breuiter respon
deri potest. quod illud per quod quis am
plius in caritate proficit. Quod est
vni medicamentum: alteri est vene
num: et econtra: propter quod de huius
modi exercitijs particularibus nulla

certa regula dari potest. Et vix ta
dem homo bone voluntatis cum ma
xima et diuturna difficultate inue
nire potest: quid sibi utilius sit. Sunt
preterea non minus incerta signa.
per que deprehendit se cor christianum
an caritatem habeat: an in aliquo
gradu eius profecerit: quia exte
riora signa sunt eorum communia repro
bis et electis. Iuxta illud matthei 7.
Venient ad vos in vestimentis oui
um: intrinsecus autem sunt lupi ra
paces: quod de alijs operibus exte
nis etiam intelligi potest: sicut sunt
vigilie: ieiunia: elemosine ac. De quibus
infinita exempla reperiuntur.
Signa autem interiora et si sunt
magis secura: videlicet deuotio: con
punctio: desideria: contemplatio: et
huiusmodi: tamen non sunt omni
no certa: eo quod angelus sathane trans
figurat se in angelum lucis: ut dicitur.
2. corinthios 11. Relinquitur ergo ni
hil simpliciter securum: nichil cer
tum: donec veniat dominus et illumi
net abscondita tenebrarum. Verum
propter hoc non debemus cessare ab
operibus bonis et a conatu profici
endi: sed magis instare ut certam
faciamus vocationem nostram per
opera bona: ut dicitur. 2. petrus 3. Et
iam multa exempla habemus in san
ctis hominibus qui precesserunt nos:
qui per fidem vicerunt regna: operati
sunt iustitiam: adepti sunt in longa
mini spe lucidissimas mansiones:
quas non inuenissent si in via de
fecissent ab operibus bonis. Horum
igitur in exemplo precipue nos
ad currendam viam mandatorum

de firma fide ac solida spe roborati
speremus: q̄ adiuuante nos gracia
dei nichil nobis impossibile est quod
ad salutem ptinet. Et sicut dicit be-
atus ap̄lus paul⁹. attendere debem⁹
agricolam qui grauissimos labores
seminando impedit i spe fructus pci-
piendi: sic de vinitoribus. venato-
ribus. mercatoribus. alijsq; vniuer-
sis qui sub isto sole laborant et insa-
tigabiliter sudare videntur. exempli-
ficare possumus. Qm̄ igitur absur-
dū est ut famulus dei ideo tepescat
quia non est certus nisi in spe. quā-
do p̄ vili et dubia porcione. hui⁹ mū-
di amatores tot se periculis et labo-
ribus exponunt. et raro aut numq̄
id quod querunt p̄ libitu acquirat.
Non sic erit cum hijs qui domino fi-
deli seruiunt. dicente apostolo. Nō
sunt condigne passionēs hui⁹ tempo-
ris: ad futuram gloriā que reuela-
bitur in nobis. Et ysa. lxiiij. Ocul⁹
non vidit. auris non audiuit. nec in
cor hominis ascendit: que prepara-
uit deus diligentibus se. Ecce qm̄ di-
spar premium: pro tantillo labore.
Sed cum dicat au. **¶ Cā. A.**
gustinus. q̄ caritas cum fue-
rit nata nutritur. cum fuerit nutri-
ta roboratur. cum fuerit roborata p̄-
ficiat. Queri potest. an eodem modo
id in omnibus fiat. Respondetur. q̄
non: sed sup hoc consilium discipli-
nā vni ē requirendū: quia qd vni cō-
uenit alteri obest: sicut iam dcm̄ est.
Sile hui⁹ p̄t accipi in puero nouie-
nato. et iuvene ⁊ viro similiter: vbi
magna industria requirit. q̄lis cibis
et vestitus ē singulis applicandus.

¶ An caritatis augmentū eodē modo fiat i oibz.

Ite de arboe aut herba nouie plantata: et similibz oibz suo modo est
dicendū. Sunt nāq; nōnulli q̄ nati
sūt pauidi ⁊ videntes. hi p̄ accep-
tam graciā nutriendi sunt doctrinis
et exēplis psolatorijs: nec hmoi hor-
tandi sūt ad mīmū fiorē: q̄ fior i eis
non solū caritatem non nutrit. v̄
eciā crebro extinguit. Et plures vi-
dimus in desperacōnem corruisse: et
seipos interemisse. Sunt alij natu-
raliter ceruicosi: hi statim post ac-
ceptā grām ad timorē se cōuētere
debent: si in caritate pficere cupiunt.
Alij amorosi. alij odiosi. alij leues.
alij graues ⁊ sic de alijs: quibz non
indifferentē omnia sunt cōsulenda.
Qm̄ sit autem difficile in hijs suffi-
cientem esse m̄gē. ostendit b̄us gre-
gorius in pastorali suo: vbi ad lon-
gū de hac arte artū et scia sciaz. re-
gimur videlicet animarum tractat.
Nō aut quā in hac arte hūmā p̄fe-
ctus nō p̄t certa r̄gula dai quo ad
singla infallibilē sic in ceteris artibz
et sciētijs. hec ē: q̄ ceterē artes siue
scie sūt circa vliā. q̄ sp̄ vno mō se ha-
lent et nūq̄ variāt. et tñ humano
mō sese p̄seant: sicut p̄ in arte silo-
gistica et methaphisica et mathe-
matica: et cē in alijs philosophicis. et
sic de alijs. Ars at̄ moālis et p̄cipue
illa q̄ spūalē p̄fctm̄ cōtinet. ē c̄ta p̄ti-
cularia et variabilia. q̄ non p̄nt dē-
miari vna cōi regula et indeficiente:
nec ē cōtūmodo p̄ hūmā studiū s̄ p̄
grām dīnā. q̄ nō sp̄ nobis p̄sto ē pro-
hibitu nrō: s̄ p̄ut dñs voluit dat eā
aut subtrahit. Voluntas eciam hu-
mana quam hec grā paulatī pficit

vaga est et inq̄eta. et diu in vno p-
sistere non valet. donec ad illū sum-
mū creatorē pueniat a quo p crea-
tōnem exiuit: qui est bonū infinitū.
ōnino sufficiens abissum appetitus
eius faciat. Ideo nāc h̄z crebro exer-
citia variare: ne pp̄t tedū gracia
vacua in ip̄a pmaneat si ociosa fu-
erit. **H**oc em̄ misericors de⁹ provi-
dit ut multa exercitia meritoria ha-
beam⁹: q̄tenus in vno attediati sta-
tim ad aliud cōuertamur. **S**i patz
clare: q̄ de h̄is exercitijs siue acti-
bz virtuosis per que mere⁹ caritas
augeri. nō potest certa regula dari.
Ubi gr̄a. **S**i aliq̄s sibi istā regulā
p̄figat. q̄ tali t̄pe velit orare a dein-
de opari manibz. p̄nter legere. deinde
dormire ac̄. p̄t sibi venire talis ca-
sus q̄ graui⁹ peccat ita faciendo: vi-
delicet se indiscrete grauādo. aut p̄ri-
mū in articulo nēctis negligendo: a
aliter s̄m q̄ tales euētus innūeris
modis p̄nt occurrere: de quib⁹ nulla
determinata veritas a nobis p̄t p̄-
figi. q̄ soli deo cognita sunt. **H**unc
aut laboriū tū p̄iculosum in p̄fici-
endo spiritali iurrim⁹ ex de merito
p̄moy p̄ntū. artāte nos decreto d̄ine
iustitiē deo q̄ i lūme clāe noticie faci-
lit a p̄fecte p̄ficere noluerūt: ideo oꝝ
nos iā i sudōe vule⁹ nū a in teneb̄s
q̄si manibz more cecorū palpando
aliq̄d q̄licūq̄ licet imp̄fē opai ut
in virtutibz crescam⁹. **Q**ue tū quā-
tūq̄z sudauerimus non alit̄ sunt
coram deo q̄ pann⁹ menstruātē ut
p̄pheta dicit p̄sa. 62. **E**x h̄is patet
quare tam diuersi titelli deuoti re-
p̄iuntur. et etiam regule varie scōrū

patrū loquētes de spiritali p̄fectu.
Et forte mirum quibusdam videtur
ita factū sit. viz q̄ vnus p̄sua-
det alter dissuadet. q̄ vnus iubz al-
ter vetat: q̄d vnus insequatur alter
fugit ac̄. **S**ed si predicta considerē-
tur: tunc apparet q̄ libra magne
discreōnis id actum est: ne videlicet
in gazophylacio spiritalis doctrine
aliq̄d de his q̄ necaria sunt. Quod nō
conuenit vni. cōuenit alteri: q̄d dis-
plicet vni. placet alteri: quod erudi-
tus fastidit. ideota amplectitur: q̄d
spernit diues. pauper gratant̄ ac-
ceptat. **I**d sano dulciter sapit. egro-
tus euomit ac̄. **D**e h̄is autēz pluri-
bus opusculis que legi. hic vnū mo-
dum generalem colligere proposui
sub nouem gradibus predictis quā-
tū d̄ns donauerit: p̄ quē verisimili⁹
apparebit. quibus signis vera cari-
ritas se manifestet: quibusue signis
maior aut minor caritas agnosca-
tur iuxta triplicē statū ei⁹ et. 9. gra-
dus sepe d̄cos: et q̄s grad⁹ aulibz or-
dini in celestib⁹ cōrūdeat. **P**lacuit
q̄ hoc sub p̄fati bonorum religioso-
rum applicare: q̄ p̄fatis cōiter in mo-
nasterijs exp̄it. nō q̄ apud secula-
res nō sit. s̄ min⁹ apparet: poterit
q̄z faciliter ad cuiuslibz catholice vi-
uētis p̄positū reflecti. attenta stat⁹
sui q̄litate. **V**erū applicacō ista ut iā
d̄cū est nichil certū intuetur. nisi q̄
sc̄dm cōgruēciā quādā p̄cedit ex
sacris libris: neq̄ alijs p̄iudicat
q̄ pulchri⁹ p̄cedunt: licet quātum
intelligi datur nulla omnimoda cer-
titudō de hac materia in teris h̄ea-
tur. nisi forte p̄ reuelacōez sp̄eales:

h oia pieturali certitudine pstat. que
moralibz sufficere solet. **Ca. 8. De reli.**
Religio scola vntu dicitur qd
ordinate p ea instituit ho tve w
lutatis ad pstatz oim vntu adeptio-
nem. scdm tres actus iherarchicos.
Et ideo habet etiam tres denomina-
ciones: quia quo ad primum actum
iherarchiam qd e purgare. vocatur
status pme pstatz qd ad scdm qd e illu-
miare. ut statz spualis discipline
vel etia milicie: qd ad tciu qd e pficere.
ut statz pfcomis xpiane. Et hec tra
respicit tres status caritatis: scilicet in-
cipietis. pficietis et pstatz: ut sup di-
ctum e. **Dez** distinguendo pmi statu
scilicet incipietis. sciendum qd pstatz xpiane
vite in tcz consistit: scilicet in pstatz decli-
tione mali. in pstatz opaco tvi. in pstatz
et appeticoe supnoru. Et io qd vult
pstatz icape xpiana vitaz: qd heat a-
liqd de istis tribus. Et ita videmus
in hys q feruent couertit de seculi
consuetudine ad religionem. Na pmo pstatz
deflect: scdo vtuosus exatiz se appli-
cat. qd plura sut in religioe: scio sacis
meditacoibz insitit. a magna dul-
cedine sepi repler. Et hic e termi
caritatis pme scilicet incipietis: qd p hos
tres gduz distinguit. Congruent ec
ista applicaco ad infima iherarchia
celestiu spirituū. dicere possum. qd pri-
mus gduz meret associacoē ai an-
gelis: scdo ai archangelis: tciu ai vnti-
bus. **D**istinguendo scdm statu ca-
ritatis qd e pficietis. sciendum qd tota
vita xpiana e tceptacio: sic aug. de.
Et iob vij. **M**ilicia e vita hois sup
terra. Tceptaco aut qd xpianu ex-
ercet est triplex: scilicet huana qd e gnis:

angelica que e grauior: diuina qd e
grauissima. Et fm hac triplice tcep-
tacione accipit triplex gradus huius
caritatis scilicet pficientis: congruen-
ter ad mediam iherarchia applican-
dus. Na qui vincit pma. connumera-
bitur ptatibus: qui vincit scdam. co-
numerabitur principatibz: qd vicit ter-
cia. connumerabitur dñacionibz. Et hic
e finis su pfao scde caritatis videlz
pficientis: qd p hos discernitur gduz.
Et etia in pficientibz religiosis clare
videm. Na qd in pma caritate vide-
licet incipiente ia pfu fuerit xpi mag-
na pma. vtuosam vita a deuota co-
tēplacōe: rursu in aggressu secunde
omnibus apparer impfectioes: a se-
pius etia a nouitijs despicit. donec
discant ai hostibus pugnae. pda
rapere. adusariosqz psterne. **D**i-
stinguendo terciu statum caritatis
que e pstatz. est sciendum qd tripliciter
diuina illuminaco mentē plustrat:
scilicet vir pceptibiliter et hec e mag. pl
pceptibiliter. et hec e maior: apte p-
ceptibiliter. et hec e maria. In pma
h se mens contēplantis pl actiue
q passiue: et sui recordat. a oim que
opat. In scda pti actiue sed pl pas-
siue: et qnqz sui recordat. qnqz non.
In tercia omnino passiu: et penit
sui obliuiscit. Hec magna sut et su-
me pfecta. supreme iherarchie corre-
spondencia: nec de his exemplificare
audemus nisi quantu in sacris lib-
ris inuenimus: vbi plures leguntur
qui hys sublimissimis gradibus de-
corati fuerut: nec dubium quin qn-
to amplius a se deficiunt tanto am-
plius in deu pficiunt. Et p consequens

tāto ampli⁹ amāt. Primi cū thro-
nis: sed cū cherubin: tēj cū seāphim
verisimilit̄ sorte accipiūt. Hec bre-
uic de singulis tacta sūt in qñali: s;
nūc lati⁹ de ip̄s specialit̄ aliqua di-
camus. *Sequit̄ ps sēda hui⁹ libri*
De caritate incipiente. .Ca. p.

Caritas incipiēs sic dēa
est. qz p eā spūalis vita
inchoat̄ et maxia cura
nēa est. ut nutriet̄ et
foueat̄ et custodiat̄. ne corūpatur.
Et est hic sū scū thōm aliqđ filie
de vita naturali: et augmēto spūali
hoīs. Nā puer iam nouit̄ natus si
non diligētissime custodiatur statim
moritur: si etiā non sollicitē nutriet̄
nō crescit. Et sū qz ista meli⁹ sibi
applicatur. sū hoc meli⁹ pmanet in
vita: et auget̄ in oībus et roborat̄.
Sic ē de ista caritate similit̄ qz hō
tōne volūtatis. post acceptā nouit̄
grām. diligenter debet se cauere ab
ocasionibz pētorz. qz adhuc debilis
est: et applicat̄ se ad viros spūales
qz eū foueat̄ verbo et exēplo donec
crescat paulatim. Qui hec nō facit: vix
ad modū infantis derelicti pmane-
bit viu⁹. De hoc cotidiana cernim⁹
plura flebilis exēpla. Et ē verisimile.
qz grā ista pma aīam spūalit̄ viu-
ficat̄ plurimos qñ in nūeris vicibz
tangit et comūtit̄: s; pauci in ea pse-
uerāt. Quicūqz em̄ grā mentē pul-
sat et ad consensū trahit̄: statim spū-
aliter viuere incipit. s; mōli culpa
exigente et p̄cipue acridia. qz fit ut
ea que gracia requirit̄ nō exēq̄tur.
sue alia quacūqz. continuo gracia

ipsa in anima moritur: et sūt poste-
riora hominis illi⁹ peiora p̄oribus:
qz semp graui⁹ peccat. tantā graci-
am negligendo. Sollicitudo ergo
p̄ncipalis huius caritatis. est homi-
nem p peccatum mortuū spūaliter
uiuificare et in vita conseruare: qđ
fit resistendo peccatis et concupiscē-
tijs eius. p que sunt motus in con-
trariū caritatis. Et hic est p̄m⁹ grā-
dus. Hec autē si debite fiunt. tūc ne-
cessario seq̄tur opatio bona: qz hys
intēdere nichil aliud est qz bene op-
erari. Et hic est scūdus grad⁹ cari-
tatis incipiētis: qñ vicz intātū cre-
scit. qz merito dici debeat p̄ma rudi-
menta trāsisse: sicut eē videm⁹ in oī
arte alia siue mentali siue manua-
li: qz singule hūt mēsuras suas. Rur-
sū bonā opacōem seq̄tur delectatio
et spes: qz est certa expectacō futuro-
rū bonorū ex meritis pueniēs. Ideo
qñ caritas ista sic vltim⁹ crescit vt
intus audiat a dño sibi dici. dimis-
sū ē p̄cām tuā. et illud apli rō. s. Ipe
spūs scūs testimoniū reddit spūi
nostro qz filij dei sum⁹ et similia: tūc
tercius gradus excreuit in aīa scā:
et pascit̄ multis deuotis susurris i-
termis et meditacōibz spūalibus
vltra solitū. ita ut sup flores se am-
bulare putet. omniqz grauiā fiunt
ei leuiā ppter arisum gracie. Et
hec p̄fectio caritatis incipientis. s;
forte dicat quis. Ex hys dictis aper-
te patet. qz statim cum caritas inci-
pit esse. incipit etiā proficere: ergo nō
debet distinguī caritas proficiēs cō-
tra caritatē incipiētē. Rūdetur sū
scū thō. qz diuersi grad⁹ caritatis